

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. II. De crucifixione & morte Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

Practica Exempla

354
19. & ideo, ut bene dixit S. Gregorius hom. 35, super huius
tanto quisque offenditur minus doctus, quanto conuictus
minus patiens; nec enim potest veraciter bona docendo
pendere, si vivendo aquanimitus nesciat mala tolerare.

Legatur etiam l. 2. c. 12. ex imit. Christi.

MEDITATIO II.

Pro septima Die.

DE CRVCIFIXIONE ET MORTE CHRISTI

Scopus.

Crucifixionis & mortis spiritualis ardens desiderium

Punctum I.

Considera I. Qualem & quam dolorosam, ignominiam, & luctuosam mortem sustinuerit Christus, cum in tempore tum ob præteritos dolores & defatigations; tum novam manuum pedumque perterebrationem, tum ob multitudinem adstantium, mortisque ejus consentientium, tum ob derelictionem non tantum ab Hominibus Solitum, aut non volentibus, aut non valentibus, sed ab ipso enterno Patre omnes tam corporis, quam Animai cruciatum dubiè innumeris partibus sint aucti, ita ut tunc cum venire dicere potuerit: *O vos omnes, qui transitis per Giäm, admittite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.* Thren. 1.

Considera II. Cur hanc tam acerbam Mortem sustinuerit, cum tamen præcedentes dolores jam sufficierent, si fuissent ad totum Genus humanum redimendum; ob quæ videlicet causas. 1. Ut excessum sui Amoris ostendat, sique factò ipso confirmaret, quod verbis prædixerit: *Charitatem nemo habet, quam ut Animam suam nat pro Amicis suis.* 2. Ut Morte sua vitam nobis parat, nec vivendi duntaxat bene, sed etiam moriendi modum Artem doceret. 3. Ut Mortis suæ acerbitate nostra misericordia amaritatem temperaret & dulcoraret. 4. Ut ad mortem ipsi ritualem ipsius amore suscipiendam nos excitaret.

Considera III. Quantas gratias Christo debeas obligatus has causas, quāunque adeo merito cum S. Bernardo emolare debeas: *Nemo deinceps sibi vivat, sed ei, qui propter fiduciam tuam & misericordiam tuam, te duxit ad mortem.*

super Divinitatem est; cui enim justius vivam, quam ei, qui, si non moratur, ego non severem? Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quid sit Mors spiritualis, quam cum Christo vivere debes, nimirum separatio moralis Animæ à Corpore, traditio Spiritus in manus Cœlestis Patris, id est, ut non in corpore seu inferior Homo appetunt, desideres & ceteris, sed solum æterni Patris beneplacitum; sic enim Apostolus Rom. 12. hortatus est dicens: *Nolite conformari vici seculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut præterea, quæ sit Voluntas DEI bona, beneplacans, & perfecta. Sicut enim cum veritate dicere poteris: Misi Mundus crucifixus, & ego Mundo.*

Considera II. Quam libenter hanc mortem suscipere debet, utpote de qua verè etiam sicut de morte Christi, dici possit, quod si pretiosa in conspectu Domini, pretiosa ob difficultatem (quia, cum nemo seipsum odio habeat, difficile est, sibi ipsi vim inferre) pretiosa ob diuturnitatem, quia non tribus dantaxat horis, sed toto vitæ tempore durare debet; pretiosa propter utilitatem, quia ipsa est unicum medium ad veram Animæ vitam obtinendam, juxta notum axiomam: *Tantum viris DEO, quantum moreris tibi: pretiosa propter jucunditatem, quia per eam verè pax & tranquillitas Animæ obtinetur, cum nihil æquè huic paci obstet, quam non proprius, qui per hanc mortem penitus interimitur.*

Considera III. An hactenus sic spiritualiter mortuus fuit, aut mori deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum Instrumentis aut Actionibus Mors Christo illata sit, nimirum Clavorum, Malleorum, & Spinatum violentiâ; hi enim viam Sanguini, & per hunc ipsi etiam Animæ aperuerunt, ut ex corpore exire posset.

Considera II. Quinam sint spirituales clavi & mallei, quibus tu mortem spiritualem tibi inferre debeas, nempe affectui Actus Mortificationis, quibus violentiam Amori proprio & Concupiscentiæ inordinatæ inforre conaberis, ut diraret.

*Practica Exempla
cere cum S. David Ps. 43. possis: Propter te mortificamus nos
ta die: astimatis sumus sicut oves occisionis.*

Considera III. Si Milites ad mortem damnati plerunque pro summa habent gratia, multoque libenter morientur ab aliquo dilecto Amico mors ipsi inferri sinatur; quia libenter tu mortem istam spiritualem sustinere debes, ut tibi conceditur, ut a teipso velut tibi Amicissimo illa inde queat, summique, quae in hac vita optari potest; felicitas tibi per eam obtingat, cum vere de tali morte dici quod Apoc. 14. DEVS ipse scribi jussit: Beati mortui in Domino moriuntur: Amodo jam dicit Spiritus patrum sequitur a laboribus suis; opera enim illorum sequuntur. Exclama igitur cum Judaeis, & fer sententiam de ceplando: Reus est mortis: Crucifigatur. Colloquium.

Vide etiam Masenium, fol. 324. Vel Theophilum Weyheb., 3. medit. de Christo Crucifixo.

Conclusiones.

I. Ergo exclamantem audi S. Bernardum: Exulta dat armatus iste, cadat & conteratur inimicus tuus. Contempnor DEI, Amator suus, Amicus Mundi, Servus Dei vobis, quid tibi videtur? Certe si recte sentis, mecum dic: Reus est mortis: Crucifigatur, crucifigatur.

II. Ergo dic cum S. Paulo: Absit mihi gloria, nisi Christus Dominus meus IESV Christus, per quem mihi misericordia est, & ego Mundo. Gal.

III. Ego erede tibi dictum a pio Asceta l. 2. c. 12. in Cruce totum constat, & in moriendo totum jacet: Quod est alia via ad Vitam, & Veram internam pacem, nullam alia Crucis & Mortificationis.

Legatur etiam ex l. 2. c. 11.

CONSIDERATIO PRO VII. DIE DE ACTIONIBVS AD IPSVM SACREDOTEM SPECTANTIEBVS.

Punctum I.

Hæ triplex ferè sunt generis, nam aliquæ quidem ad animam, alias ad Corpus, aliæ ad res temporales & co-

Exercitiorum.

357

itas spectant. Quid circa singulas observandum sit, hoc
ero: examinandum juxta regulas mox subjungendas.

I.

Erga Personam propriam.

Cura Oeconomiae Sobria
Propter majorem ædificationem
Cura Corporis moderata
Propter facilioriem Operationem.
Cura Animæ præcipua
Propter potiorem Æstimationem.

II.

Erga Animam.

Malum vitæ sollicitè
Ob grande nocumentum.
Bonum age præservidè
Ob Gratiaæ augmentum.
Curas inanæ abijce
Ob Pacis incrementum.

III.

Erga Corpus.

Corpus cibo refocilla,
Ne fame contabescat.
Justo labore occupa,
Ne otio torpescat.
Oratâ quiete recrea,
Ne obtutum languescat.

IV.

Erga Mensam.

Præmitte Benedicite,
Ut pius agnoscaris.
Quod sumis, sume modicè,
Ut finem consequaris.
Persolve gressus impigre,
Ut sepius pascaris.

V.

Erga Recreationem.

Post Mensam curas abijce,
Ne cassa Mens gravetur.

Z 3

Aptam

Aptam Quietem elige,
Ne Corpus enervetur.
Honesta Verba loquere,
Ne Spiritus laxetur.

V I.

Erga Somnum.

Somni Quietem excipe,
Ut fortè moriturus.
Arcana Mentis discute
Ut Judicem passurus.
DEI favores recole,
Ut plures percepturus.

VII.

Erga Reditus.

Moderata Procuratio
Secundum Necessitatem.
Studioſa Conservatio
Secundum Äquitatem.
Recta Dispensatio
Secundum Pietatem.

Punctum III.

Subinde accuratè perpende motiva, quæ te specialiter
pellere debeant ad tui curam Omnibus alijs auteposse
quorum

Primum est illâ Servatoris Sententiâ Matth. 16. inde
tum: *Quid prodest Homini, si Mundum universam lac-
tur, Anima vero sua Detrimentum patiatur? aut qua-
bit Homo commutationem pro Anima sua?* Hude S. Ioseph
c. 29. mouet; *Recupera Proximum secundum curiam
tuam, Et attende sibi, ne incides.* Atque hoc ipsum af-
firmans S. Bernardus ser. 18. super Cant. *Si sapii, in-
Concham te exhibebis, Et non Canalem;* hic figurâ re-
simul Et recipit, Et refundit; illa vero, donec implaus
expectat, Et sic, quod superabundat, sine danno suu-
municat.

Secundum, quia sicut S. Ignatius suos monere solimus
persuasum sibi habere debet, se in medio Nationis praeve-
que perversæ, & non cum perfectis planèque Sapientiæ
Hoc

hominibus vivere, atque adeò, ne, ut Osee c. 4. dicitur,
sicut Populus, sic Sacerdos, & luem Peccati ab Infir-
mitate, quibuscum agit, contrahat, Salutaribus prius Antido-
tis, Orationis, Mortificationis, Humilitatis, aliarumque
unum bene armandus est.

Tertium, qui hæc sui ipsius Cura & virtutis studium plus
absolutem Proximi promovendam conducit, quam Doctri-
na & alia quæcunque dona naturalia vel humana; illa enim,
quæ Ignatius sapienter advertit, interiora sunt, ex quibus
faciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum
poterit; unde S. Paulus ad Corinthios 1.c.2. scripsit: *Sermo*
*meus & Predicatio mea non in persuasibilibus humana Sa-
pientia Verbi, sed in ostensione Spiritus & Virtutis, ut Fides
sua non sit in Sapientia Hominum, sed in Virtute DEI,*
non in Sapientia Verbi, ut non evanescatur Crux Christi.

Punctum III.

Ut ergo tantò facilius & efficacius hanc tui ipsius Curam
discipias, ante omnia commendatum tibi sit triplex medium,
namrum

Studium Orationis avidissimum

Ad obtinendam Gratiam.

Studium Mortificationis continuum,

Ad purificandam Conscientiam.

Studium Humilitatis necessarium

Ad cavendam vanam Gloriam.

Quorum primum quidem requiritur, quia *qui rectè novit
vare, novit & rectè vivere*, teste S. Augustino. Secundum,
quia *qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum Con-
scientiis suis*. Gal. 5. Tertium, quia perit omne, quod
queritur, si non in humilitate custoditur, ut rectè S. Grego-
rius dixit:

Deinde ne, dum amas pericula, pereas in illis, sequentia
tia velut Syrtes Sacerdotum peculiari studio devita, & ideo

Degesta Vinum modicè

Ob vitandum Scandalum.

Age cum Feminis Angelicè

Ob cavendum periculum.

Tracta pecuniam caute
Ob fugiendum vitium.

Denique frequenter te recollige, & renova; quis, ut
Gregorius recte monet, si fuisse cere ab inchoatiis bonis nra-
mus, Valde necessarium est, ut inchoare nos quotidiane celo-
mus. Hinc & Christus Apostolis Marc. 6. dixit; Vnde
desertum locum, & requiescite pusillum.

M E D I T A T I O III.
pro 7. Die.

D E C H R I S T I S E P V L T V R A E T D E S C E N D
A D I N F E R O S.

Scopus.

Charitatis erga Defunctos exercende studium,

Punctum I.

Considera I. Quanta cum charitate & reverentia Iesu
phus ab Arimathea, & Nicodemus Corpus Christi sepeli-
xerat mandarint, utpote quod firmissime crediderunt, ei id
eipsum Corpus, quod ad exolvendum Redemptionis humanae
pretium aeterno Patri oblatum fuit.

Considera II. Quam gratum fuerit hoc obsequium Cate-
sto; si enim jam olim DEO tantopere placuit obsequium Tri-
biæ Senioris in mortuis clam noctu sepeliendi, ut illustris
S. Angelus Raphaël commendans dixerit: Quando eras
cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas po-
dium tuum, & mortuos abscondebas in domo tua; Sed
sepeliebas eas, ego obtuli orationem tuam Domino. Tali
quantò magis placuisse credenda est Sepultura ipsi DEI
filio, eo tempore, quo ab omnibus derelictus aut sepultus
vere omnino, aut parùm honorificam acciperē debebat, ea
tanta charitate & liberalitate praestita.

Considera III. Quam præclaram occasionem, hanc chia-
zatem Christo exhibendi habeat qui vis etiam Sacerdoti Cate-
ram Aninuarum gerens, si cum debitis Ceremonijs & sincera
Miserationis affectu mortuos suos Parochianos ad Sepul-
cram deducat; quam longè præstantiorem Myrrham & Al-
iquotam videlicet & Sacrificij, ipse adhibeat, gratissimum